

lem af dette Ting fra 1906. Der har her paa Rigsdagen været lagt stærkt Beslag paa hans ualmindelige Arbejdskraft og rige Evner, han har været Medlem af mange Udvalg og Kommissioner og har i det hele haft betydelig Indflydelse paa Lovgivningsarbejdet. Som Medlem af Folketinget og senere af Landstinget tog han virksom Del i Forhandlingerne, og hans Udtalelser blev altid hørt med Opmærksomhed. Uden at komme ind paa en Redegørelse for hans Deltagelse i Arbejdet for Løsningen af de mange Spørgsmaal, som interesserede ham, skal jeg nævne hans betydelige Arbejde for humane Loves Gennemførelse, særlig Lovgivningen om Ulykkesforsikringen, hvilket Arbejde vandt en saadan Anerkendelse, at alle Partier af Folketinget i Samlingen 1896—97 valgte ham som Ordfører for det da forelagte Lovforslag om Ulykkesforsikring. Hans store Arbejdsevne har ogsaa udenfor Rigsdagen været stærkt benyttet i en Mængde Virksomheder, hvorhos han som Forfatter, navnlig af Skrifter vedrørende Forsikrings- og Forsørgelsesvæsenet, har bidraget meget til sociale Spørgsmaals Løsning.

Sagfører, Konsul *Johnsen* har haft Sæde i Tinget i ca. 20 Aar, og i denne lange Tid har han taget flittigt og fremragende Del i dets Arbejde baade som Medlem af mange Udvalg og som Ordfører her i Tinget for flere betydelige Lovforslag. Han har gjort et stort og frugtbringende Arbejde for Ordningen af lokale Spørgsmaal indenfor den Kreds, han særlig var valgt til at repræsentere, og navnlig bør fremhæves hans Arbejde for Plantningsanlæg paa Vestkysten og Varetagelsen af Fiskeriets Interesser, ligesom sociale og kommunale Forhold i særlig Grad havde hans Interesse. I en Aarrække var han Repræsentant i Husmandskreditforeningen, og for denne Institutions Udvikling og Fremgang arbejdede han ivrigt, ogsaa efter at han var kommet ud af Repræsentantskabet.

Begge de afdøde Medlemmers Minde bør bevares her i Tinget i venlig Erindring.

Tingets Medlemmer hørte staaende paa Formandens Udtalelser.

Formanden: Ved Skrivelse af Gaars Dato meddeler Konseilspræsidenten, at han agter her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Danmarks Riges Grundlov.

Ved Skrivelse af samme Dato med-

dele: Indenrigsministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Valg til Rigsdagen.

Udenfor Dagsordenen har Konseilspræsidenten Ordet for at fremsætte det nu anmeldte Forslag til Danmarks Riges Grundlov.

Konseilspræsidenten (Zahle): Jeg har hermed den Ære for det høje Landsting at fremsætte Forslag til Danmarks Riges Grundlov. Dette Grundlovsforslag er, bortset fra nogle smaa Tilføjelser, som jeg snart skal omtale, og som er nødvendiggjorte ved de senere Dages Begivenheder, enslydende med det Forslag, der fremgik fra det den 5. December 1913 nedsatte Fællesudvalg som en Flertalsindstilling til Tingene, og et Forslag, som Folketinget vedtog i sit Møde den 9. Juni med 102 Stemmer mod 7, medens Indstillingens Behandling samme Dag blev standset her i Tinget af de konservative Partier. Da disse Partier vidste sig i Mindretal ved en Afstemning og saaledes maatte vente at se Flertalsindstillingen og dermed Grundlovsforslaget behørigt vedtaget af begge Rigsdagens Ting, benyttede de sig, ligesom nogle Dage tidligere ligeoverfor Valglovsforslaget, af Grundlovens § 61 til at gøre Landstinget ubeslutningsdygtigt. Om dette Misbrug af en Grundlovsbestemmelse skal jeg ikke nu udtale mig. Jeg havde Lejlighed til at gøre nogle Bemærkninger om denne for Højre skæbnesvangre Taktik, netop da den aabenbarede sig i al sin Uhygge. Jeg siger „skæbnesvanger“, fordi det med Sikkerhed kan hævdes, at neppe nogen Handling kunde sætte Højres Politik i et grellere Lys og klarere genopfriske i Befolkningens Erindring de konservative Partiers forkastelige Brug af en Grundlovsbestemmelse i Provisorietiden. Som Optakt til Landstingets Opløsning og til Valget var Højres Udvandring og Bortbliven af ikke ringe Betydning til Fordel for Grundlovspartierne, selv om denne Optræden var ment paa en anden Maade. Dog langt stærkere og aldeles afgørende virkede naturligvis dette, at Vælgerne følte, at nu gjaldt det at udkæmpe den sidste Strid med det i 1866 skabte Landsting, saaledes som dette fremgaar af den Valgmaade, der var udtænkt for at skabe den mest velhavende Del af Befolkningen og navnlig Godsejerne en særlig Indflydelse og privilegeret Stilling overfor Landets andre Borgere. Da nu